

гледать напредъ, на една мысль, на единъ предѣль.

Нъ слабость-та ты вече надви и трѣбаше да си отпочинѣтъ.

—Побратиме Желе,—изрече Василь,—дѣ да си починемъ малко, защото-то ся много уморихме.

—Азъ пакъ като че хичъ не ся уморихъ. Бей, отговори Петръ, кой-то вървеше на предъ Станкѣ и отваряше ѣ пѣтъ.

—Че ты, Петре, да вървишь и десять дена наредъ, сега пакъ не ще ся уморишь.

—Нека върви безъ мене, отрече Станка, азъ кагнахъ вече и не мож прѣстѣни напредъ.

—Щемъ, щемъ си почина, извика, Жельо отпредъ, кой първый ся цѣлуваше отъ сичкы-тѣ страны съ вършинака и трѣне-то, тукъ завчасъ ще слѣземъ долу, тамъ има единъ гьоль и хубава вода; тамъ ще си отпочинемъ рахатъ—охалничко.

—Хубава вода, ами хлѣбъ! изрече Никола.

—И за хлѣбъ е добъръ Господь. Тадѣсь ходять, струвами ся, Къзжлбашкы-тѣ овчари, щѣтъ не шѣтъ, ные ще имъ земемъ хлѣба и пакъ сме сыти.

Както казваше Жельо, долу до подножіе-то на Балкана ся простира гьоль, дѣто държи пространство почти 3 часа за ширинѣ и длѣжинѣ; отъ къмъ Истокъ на тоя гьоль ся отваря равно, и широко поле, простирано до